

Inflace slov a skutky lásky

Sestry a bratři,

dnes máme před sebou Ježíšovo podobenství o hřivnách (Matouš 25,14-30). A protože slovo hřivna je už dnes poněkud zastaralé, budeme raději mluvit o talentu. Talent bývala tenkrát jednotka hmotnosti a používala se zejména při vážení zlata nebo stříbra.

Ježíš vypráví o bohatém podnikateli, který odjíždí na dlouhou služební cestu. Předtím si ale zavolá své tři zaměstnance - podnikové ekonomy - a každému z nich přidělí část svého konta. Po dobu své nepřítomnosti mají s penězi obchodovat a zhodnotit je. Inflace je potvora, ubírá majetku na hodnotě. Proto se talenty musí točit a vydělávat.

První zaměstnanec dostal do správy 5 talentů, druhý dva a třetí jeden. V přepočtu by jeden talent mohl být tak 2 miliony Kč, celkem slušné peníze.

A protože se jedná o podobenství, musíme si nejdřív ujasnit, kde nám Ježíš nastavuje zrcadlo. Je to celkem zřejmé. Každému z nás byl svěřen nějaký ten talent. Někdy se říká, že talent je dar. Chyba lávky! Naše vlohy, nadání či schopnosti nám byly pouze svěřeny do správy. Na nás je, abychom se je snažili zhodnotit. Poptávka je v dnešním světě veliká. Nové talenty se hledají ve školství, ve vědě, v umění nebo v byznysu. Leckterá firma nebo vědecký ústav mají strategii získávání talentů (talent management) rozpracovanou do nejmenších podrobností. A není divu. Pokud má někdo na něco talent a umí dělat snadno to, co je pro druhé obtížné, mají z toho prospěch všichni. Jan Amos Komenský měl například geniální talent na pedagogiku. Právě dnes je to přesně 350 let od jeho úmrtí. Naše školství má, žel, v uplatňování jeho metod a vizí stále ještě velké mezery. Zatím jsme, zdá se, jeho talentu nedorostli. Pozitří si zase připomeneme výročí sametové revoluce. Bez Václava Havla s jeho vůdčím talentem a schopností brilantně formulovat zásadní texty o svobodě, občanské společnosti a demokracii, bychom se bývali jen těžko obešli. Podobně jako s Komenským to zatím neumíme plně docenit. Ale tak to s talenty bývá. Někdy to chvíli trvá, než se zhodnotí a přinesou násobný užitek.

Na druhé straně, Ježíš ve svém podobenství nemá na mysli předně jenom naše osobní vlohy, nadání a schopnosti. Spíš mluví o tom, co nám jaksi „spadlo do klína“, čeho jsme se stali součástí, aniž jsme se o to nějak zasloužili. Stali jsme se součástí Kristovy církve, v širším pohledu součástí křesťanské kultury.

Měli bychom mít tedy jasno v tom, že láska je víc než nenávisť, že víra hory přenáší, že „*máme naději v živém Bohu, který je spasitel všech lidí, zvláště věřících*“ (1Tim. 4,10).

Láska, víra, naděje, právě to jsou ony talenty, které jsme dostali do správy. Nic naplat, talenty se musí točit, rozmnožovat a vydělávat. Inlace je potvora, ubírá jim na hodnotě. Zejména inlace slov. Na čem skutečně záleží, jsou konkrétní činy. Hlavně nepropadnout pokušení vzít krumpáč a svěřené talenty zakopat. Nic horšího by se nám nemohlo stát.

Sestry a bratři, myslím na vás. Někteří z vás už covidu prodělali a někteří se s ním ještě potýkají. Rád bych vám poslal nějakou účinnou dávku energie, ale nevím jak na to. Tak alespoň ujištění: modlím se za vás, a těším se zase na shledanou!

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích